

ven. Det var efter vor Opfattelse Udvalgets Op-gave at finde den skarpeste, utvetydigste Form for Folkethingets Protest imod Regjeringens Udsæd. Denne fandt vi i Forkastelsen af Finanslovsfor-slaget. Vi søgte os i fuld Overensstemmelse med Landets offentlige Mening, med den berettigede Fornægtelse, som Ministeriets Fremgangsmaade har vakt rundt om i Folket, naar vi ansaa det for umuligt, at det danske Folkething vilde vedtage en Finantsbevilling, der skulde omfatte den hele Række af Indtægter og Udgifter, som i Finantsaaret ere afholdte ved Ministeriets egenmægtige Beslutning med Tilfidsættelse af Grundlovens § 49 og under Paaberaadelse af en Hjemmel, hvis Ugyldighed er ligesaa aabenbar, som dens Benyt-telse er krænkende for Rigsdagens Myndighed over Landets Finantser og faretruende for Folkets kon-stitutionelle Liv og Rettigheder overhovedet.

Naar Folkethinget saaledes forkastede Finans-lovsforlaget, havde Ministeriet erkjendt, at det skien af Hjemmel til at raade over Landets Penge, som Ministeriet havde skabt sig i den ovennævnte kongelige Udsæd af 12te April, vilde være bortfalden, og Folkethinget vilde ved Forkastelsen have sat sin forfatningsmæssige Modstand mod Ministeriets Overgreb paa den klareste og virk-somste Maade, som under de givne Omstændigheder var mulig.

Vore Meningsfæller i Udvalget have imidler-tid ikke kunnet slutte sig til denne Fremgangs-maade, og vi skulle derfor angive vort Stand-punkt med Hensyn til de af dem som Udvalgets Flertal gjorde Indstillinger.

Flertallets første Indstilling, der gaar ud paa, at den „foreløbige Lov“ af 12te April 1877 ved den forfattede 1ste Behandling af Finanslovsfor-slaget for 1877—78 udfilles fra sin Forbin-delse med dette, staaer ikke i Dødblikket saa klart for os, at vi paa Sagens nuværende Trin kunne deltage i denne Indstilling. Der synes herved tilfattet en Udstykning af Regjeringens Finants-lovsforlag i tvende selvstændige Forhandlings- og Afstemningsgjenstande; men det er os ikke tyde-ligt, hvorledes en saa gennemgribende Omdan-nelse kan foregaa under en Sags 1ste Behand-ling, og navnlig have vi ikke i den Henseende fundet nogen Vejledning i den Fremgangsmaade, der benyt-tedes 1853, og hvortil Udvalget os undtagne henviser. I Mæret 1853 forelagdes der ikke een, men tvende Love, og den Afstemning, hvortil man sigter, var ikke en Deling af eet Lovforslag, men en Mo-difikation af Dagsordenen, der gik ud paa at be-handle hver af disse Love for sig, medens For-manden havde samlet dem under eet Numer. Men selv bortset herfra, forstaa vi ikke, ved hvilken Fremgangsmaade Flertallet tænker at iværksætte den tilfattede Udskillelse, lige saa lidt som det forekommer os, at Flertallet har givet os nogen Anvis-ning til at skjønne over, i hvilken Form og med hvilket Indhold de særskilte Forslag efter Udskillelsen

ville blive omdelte til Medlemmerne og opførte paa Dagsordenen. Da Flertallet heller ikke har udtalt sig om, hvad der ved denne Fremgangs-maade søges opnaaet, maa vi foreløbig stille os afventende over for en Indstilling, der efter saa langvarige Overvejelser dog ikke synes os at have overvundet Vanskeligheder, som vi efter vort ovenfor udvillende Standpunkt ikke indse Nyttens eller Nødvendigheden af at indbringe i denne Sags Behandling.

Det følger af det her Anførte, at vi ogsaa med Hensyn til Flertallets Indstillinger under 2) og 3) maa afvente en Forklaring af, hvad der bliver den egentlige Mening med og Virkning af de Afstemninger; Flertallet har ønsket foretagne, navnlig for saa vidt angaar selve Finanslovsfor-slagets Indhold, efter at den omhandlede Udskil-else har fundet Sted, samt Betydningen af, at dette Finanslovsforlag i den ændrede Stikelse gaar til 2den Behandling.

Hvis Flertallets Indstilling under 1) ikke vinder Thingets Bifald, antage vi, at Indstillin-gerne under 2) og 3) dermed bortfalde. Under denne Forudsætning gaa vi ud fra, at alle Med-lemmer af Thinget, der for Alvor ønske, at Folke-thinget skal sætte sit Ugyldighedstempel paa Re-gjeringens saatalde foreløbige Lov af 12te April, ville samle sig om Forkastelsen af Finanslovsfor-slaget for 1877—78, saaledes som dette er forelagt af Regjeringen.

Endnu skulle vi tilføje, at for saa vidt Flertallet udtaler sin Medbedøns til at anbefale Thinget Vedtagelsen af en midlertidig Finantslov af sædvanligt Indhold gjældende for et til Fore-tagelsen af nye Valg passende Tidrum under Forudsætning af, at Ministeriet ved at begjære en saadan viser noget Omsorg om at tilvejebringe en midlertidig lovlig Tilstand, for at forberede enten et Regjeringsforslag eller et nyt Forsøg paa at vinde det danske Folk for sin Politik, kunne vi slutte os til denne Udtalelse. Derimod ere vi ikke tilbøjelige til at tilraade Thinget nogen Bevilling, der ved at føres tilbage til Fi-nantsaarets Begyndelse vilde godkjende helt eller delvis de af Ministeriet under Paaberaadelse af den „foreløbige Lov“ af 12te April afholdte Udgifter og oppebaarne Skatter. Heller ikke kunne vi deltage i noget Skridt, der ved Benyttelse af det private Initiativ vilde paanøde Ministeriet en Bevilling, som det er dettes konstitutionelle Pligt at søge tilvejebragt, og uden hvilken dets Fortsættelse af Regjeringen er uden Hjemmel i Forfatningen. Vi ville anse en saa-dan Benyttelse af det private Initiativ for skiftet til at fordunkle den Hovedsætning i vor Grundlov, at det er Ministrene, der ere ansvarlige for Re-gjeringens Førelse; men denne Grundsatning maa vi hævde med saa meget større Styrke overfor et Ministerium, hvis Handlinger staa i afgjørende